

Persian Sugar

"I can see great potential in Iranian actors. This culture is enriched with Persian language and this language provides the possibility of acting and performing which is not only limited to theatre but exists elsewhere as well. I am going to tell you the story of an anonymous person. When I came to Iran years ago, on my trip to Esfahan on a mourning holiday, I saw a "Daste" (group of people mourning and marching). I was for sure the only foreigner in Esfahan's bazaar on that day. There was a lot of crying and shouting of pain through that "Daste" and apparently people were suffering deeply. But since I am not a Muslim, I was having a very difficult situation and in fact was the only one who was not crying. I am a very good actor, but there, was embarrassed to cry. A few men were standing next to me who were all mourning and crying loudly. Suddenly, one of the men who was closer to me gently whispered through his deep cries: "Do you want to buy Carpet?" He was by far the best actor I have ever seen."

Roberto Choli - Head of actors' crew of the German theatre

Taken from Mosharekat news paper, 31-Jan-1998

Reference is made to Pg 77 of the book "Intimate Sociology" - Written by Hasan Naraghi

قند پارسی

"من پتانسیل قوی در بازیگران ایرانی می بینم. این فرهنگ، زبان ایرانی دارد و این زبان امکان بازیگری و نمایش را پدید می آورد که انحصاراً مربوط به تئاتر و جایگاه نمایش نیست در جاهای دیگر هم وجود داد. من موضوعی را تعریف می کنم و آن این که از شخصی که حرف می زنی بی نام و نشان است. در چند سال پیش که به ایران آمده بودم و به اصفهان رفته بودم در یکی از روزهای تعطیل و عزاداری دسته ای را دیدم. مطمئناً در آن روز در بازار اصفهان من تنها فرد خارجی بودم. در آن دسته شیون و گریه زاری زیادی می شد و انسان ها زیادی رنج می بردند. اما از آنجا که من شیعه نیستم موقعیت بسیار مشکلی داشتم و تنها کسی بودم که در این دسته گریه نمی کردم. من بازیگر بسیار خوبی هستم ولی آن جا خجالت می کشیدم که گریه کنم. کنار من چند مرد ایستاده بودند که زار زار گریه می کردند یکی از آنها که به من نزدیک تر بود هنگام عزاداری و وسط گریه و زاری رو به من کرد و گفت می خواهی فرش بخری؟ و در عین حال به سختی گریه می کرد. این بزرگترین بازیگری بود که من دیدم."

روبرتو چولی، سرپرست گروه بازیگران تئاتر آلمان

به نقل از روزنامه ی مشارکت ۷۷/۱۱/۱۱

صفحه ی ۷۷ کتاب جامعه شناسی خودمانی، حسن نراقی

Jahed Sarboland

Born in 1960, Ardebil, Iran

Education:

Studied Pharmacology in Tehran University, Tehran, Iran

Solo Exhibitions:

2011 "All Men of T" Azad Art Gallery, Tehran, Iran

2010 "Similarities are Accidental", Azad Art Gallery, Tehran, Iran

Group Exhibitions:

2014 "Salvation, Gaza", Niavaran Cultural Center, Tehran, Iran

2013 "History Game" Etemad Gallery, Tehran, Iran

2013 "Corrosion" Shirin Art Gallery, Tehran, Iran

2012 "Fresh Air", Brussels, Belgium

2011 Mahe Mehr Gallery, Tehran, Iran

2010 Fa Gallery, Kuwait

جاهد سربلند

متولد ۱۳۳۹، اردبیل، ایران

تحصیلات:

داروسازی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

نمایشگاه انفرادی:

۱۳۹۰ "همه ی مردان تی"، گالری طراحان آزاد، تهران، ایران

۱۳۸۹ "شباهت ها اتفاقی است"، گالری طراحان آزاد، تهران، ایران

نمایشگاه گروهی:

۱۳۹۳ "رهایمی، غزه"، فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران

۱۳۹۲ "تاریخ بازی"، گالری اعتماد، تهران، ایران

۱۳۹۲ "زدگی"، گالری شیرین، تهران، ایران

۱۳۹۱ "Fresh Air"، بروکسل، بلژیک

۱۳۹۰ گالری ماه مهر، تهران، ایران

۱۳۸۹ گالری فا، کویت